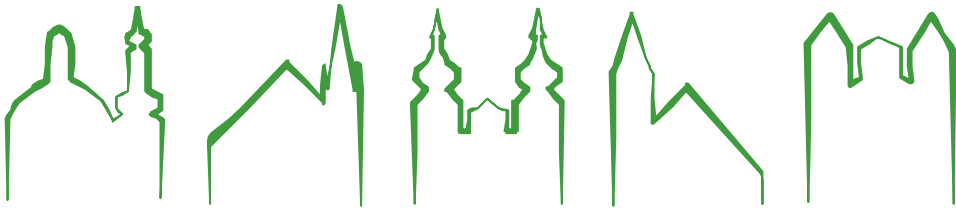

Život farností Znojma

duben
2018

4

Ročník XXVII | Cena 7 Kč

Mobilita znojemského duchovenstva

Rychle, zavolejte někdo kněze! Kde se ten pan farář loudá? Už tu měl dávno být! Ještě čekáme na otce a můžeme začít!

No jo, ale jak se sem pan farář vlastně dostane?

Náš zpravodaj pro vás provedl malý průzkum, jak jsou naši kněží mobilní.

Pro začátek zůstaneme nohama na zemi. Z dostupných zdrojů jsme zjistili, že otec Jindřich Bartoš během dne lehce zvládne ujít přes 40 km (viz poutě do Maria Drei Eichen), zatímco otec Marian z Louky dává přednost putování přes noc, kdy je schopen nachodit i kolem 50 km (viz Železný poutník). Otec Pavel Sobotka z Hrádku je všestranný, zvládne jak 50 km za noc i s menší zacházkou, tak i 110 km dlouhé putování rozdělené do čtyř dní s přestávkami na mši svatou (viz pěší pouť do Santiaga de Compostela). Dalším nadšeným následovníkem Krista, který dost pravděpodobně taky chodil pěšky nebo příležitostně použil osla, je otec Quirin. Ten se nebojí vyrazit ve svých oblíbených sandálech na mši svatou do Hnanic, Havraníků, Konic či Šatova.

Největším vynálezem lidstva je kolo. Toho si jsou vědomi především bratři dominikáni. Klasická kola ovšem vyměnili za lehokola, na kterých se každoročně vydávají na známá poutní místa. Jako třeba minulý rok do Fatimy. Nebezpečím lehokola je právě jeho pohodlnost, kdy snadno zapomenete, že neležíte v posteli. To se stalo osudné otci Alvarezovi, když za jízdy usnul. Že ani na klasickém kole není úplně bezpečně, se přesvědčil znojemský rodák otec Jiří Ochman, který se místo brzdy rozhodl použít svoji pravou ruku.

Opusťme teď kola dvě a přesuňme se na kola čtyři. Nejběžnějším přibližovadlem je dnes auto. Automobil využívá ve své službě většina kněží. Je to rychlé, pohodlné a relativně bezpečné. Auto se dá ale využít i k jiným účelům než jen k přepravě. Pokud byste někdy chtěli kandidovat např. na pre-

Vozový park znojemských kněží je pestrý a osobitý. | foto archiv redakce

zidenta, určitě se obraťte na otce Jindřicha Čouпка z Přímětic. Ten své auto využívá zvenku jako plakátovací plochu a prostor pro uměleckou činnost. Je však dost dobře možné, že se tímto způsobem snaží pouze zakrýt hendikepy svého poněkud obstarožního vozidla a zvýšit tak šanci na prodloužení jeho existence při příští STK.

Pokud se pozorně zadíváte na zadní část vozu otce Mariana, budete si připadat jako na olympiádě a také se dozvíte, k jakým sportům (a že jich není málo) má pozitivní vztah.

Otec Jiří Ochman se specializuje na přepravu vzácných zvířat. Za oknem jeho vozu můžete zahlédnout ohroženou čínskou pandu. Jaký existuje vztah mezi tímto téměř výhradním býložravcem, který celý den tráví pojídáním bambusu, a otcem Jiřím přezdívaným „Řízek“, se nám zatím nepodařilo vypátrat.

O farářích za volantem se vykládá celá řada příhod. Jistě k tomu nemálo napomáhá i skutečnost, že jsou nuceni v pracovní době požívat alkohol. Výmluva, že se vlastně o žádný alkohol nejedná, na dnešní vesměs sekularizované policisty nezabírá. A snažit se jim vysvětlit katolickou nauku o transsubstanciaci (přítomnosti Krista v Eucha-

ristii) je jen ztrátou času, protože by pak kromě obvinění z řízení „pod vlivem“ hrozilo i obvinění z kanibalismu. Nám se podařilo zjistit, že těmto potenciálním problémům jeden ze znojemských kněží předchází tím, že při mši používá nealkoholické víno.

Náš investigativní reportér se vypravil na společné setkání znojemských kněží (tzv. rekolekci), aby vypátral, kdo využívá jaké vozidlo. Asi nikoho nepřekvapí, že meziauty převládají vozy tuzemské provenience. Octavia, Fabia a Felicia jsou nejoblíbenější snad proto, že jejich názvy připomínají svěťce z litaní ke všem svatým, zejména Perpetuu a Felicitu, jejichž pomoci se za jízdy jistě dovolávají.

Vzdušný prostor jednoznačně ovládl otec Marian. I přes riziko ztroskotání mu nedělá problém vyrazit na paraglidu třeba na mši svatou do zahraničí. Takže pokud budete čekat na něco shůry, je možné, že se na vás snese loucký farář.

Milí otcové, děkujeme, že i za cenu pokut ujždíte za svými farníky. Ať s vámi vždy řídí Pán Bůh! A vy milí farníci, až se budete rozhodovat, jakého kněze zavolat, nezapomeňte zvážit i výše uvedené skutečnosti.

investigativci ŽFZ

Z OBSAHU:

Fake news 2

Opravy církevních památek
na Znojemsku 3

333 slov

otce Jiřího Ochmana
faráře v Pavlicích

K zamyšlení nad příkázáními mi pomohl článek P. Milana Glasera SJ "Bůh dává příkázání, Dábel o nich vede dialog", z něhož budu částečně citovat.

Z prvních stránek Bible je vidět, že nejprve oslovuje člověka Bůh a to imperativem, zatímco dábel tomu odpovídá otázkou položenou člověku. Třebaže se zdá, že touto otázkou nabízí dialog, dábel nechce, aby člověk byl svobodný, ale usiluje o jeho zotročení. Dábel chce člověka o svobodu připravit. Chce po něm, aby popřel Boží příkázání a sám sebe připravil o svobodu, i když přichází s nabídkou dialogu, chce vždycky svobodu člověku ukrást a zabít.

Bůh dává příkázání, tedy dobře míněnou radu, aby umožnil stvoření připojit se k němu, zapojit se do jeho plánu. Dábel nepřichází s ničím novým, ale jenom parazituje na tom, co Bůh stvořil (opičí se po Bohu). Bůh skutečně svůj plán spolu se stvořením, do jehož čela postavil člověka, který je svobodný a předkládá svůj božský plán.

Tady dábel nazývá Boží příkázání zákazem, když svádí člověka k dialogu, aby jej přivedl ke zkáze. Svůj záměr dábel před člověkem skrývá, zatímco Bůh svůj plán zjevuje. Dábel dokáže jen strojit úklady a konspirovat, protože chce člověka donutit, aby plnil jeho skrývaný záměr a vzepřel se Bohu. Za tím účelem se v dialogu s člověkem posunuje až k tvrzení, že člověk nezemře, a tak protiřečí Bohu, který dal v této věci člověku jasný příkaz. Dábel chce, aby také člověk sám sebe po celou věčnost týral, a to je ta druhá smrt, o níž mluví Apokalypsa.

Bůh na svém Synu a jeho oběti na kříži nám zjevuje, že z lásky přijaté utrpení není prohra, nýbrž jediná cesta k definitivnímu vítězství.

Proto následování Krista i v přijetí toho, co nám Bůh sesílá i včetně křížů, má směřovat k spojení s Ním i v jeho vítězství nad smrtí. Teď tedy víme, že smrt je následkem onoho špatného rozhodnutí prvních lidí, kteří vedli dialog s dáblem. My však naopak máme prokázat věrnost v následování Krista i bez dialogu o příkázáních, zda je plnit nebo neplnit.

Fake news

V prostředí stále rychlejší komunikace a uvnitř digitálního systému jsme dnes svědky fenoménu falešných zpráv, takzvaných fake news. Tímto pojmenováním se označují nepodložené informace, založené na neexistujících nebo překroucených údajích, jejichž záměrem je oklamat a dokonce zmanipulovat čtenáře. Tento fenomén nás vede k zamyšlení nad jejich původem a nad skutečností, že těmto falešným zprávám důvěřují i vzdělaní lidé, kteří je šíří dál.

V první řadě je potřeba si uvědomit, že se změnil způsob, kterým přijímáme informace. Tato změna je srovnatelná s vynálezem knihtisku v polovině 15. století, jehož důsledky proměnily celou tehdejší společnost.

S rozvojem přístupnosti internetu se k nám dostává nepřehledné množství informací. My přijímáme všechno a jak jsme přehlceni, tak si vybíráme na základě sympatií, a ne na základě kritického rozumu. A to je klíčové pro šíření falešných informací, které nepůsobí na náš rozum, ale na naše city. Fake news jsou atraktivní, při jejich četbě se tak trochu bojíme, ale zároveň nás přitahují, protože působí věrohodně. A to je hlavní důvod, proč se tak šíří, na rozdíl od faktů. Fakta, založená na pravdě, jsou nudná a nevzrušivá, lži jsou lákavé a přitažlivé. To je také důvod, proč se faktické uvedení na pravou míru nějaké falešné zprávy nerozšíří tak dalece, jako samotná fake news.

V této době zmatku, rychlé změny a vzrůstající nepokoje (např. vzestup asijských mocností, jako je Čína a Indie, islámský terorismus, ekonomická nestabilita a krize uprchlíků), se lidé obracejí k informacím a dostanou je tam, kde mohou. Tento požadavek, společně s vakuem vytvořeným nedůvěrou k tradičním informačním zdrojům, otevírá dveře přelivu nových zdrojů, zejména na internetu.

Zprávy mohou lidi přitahovat, protože reagují na jejich přání a touhy. Za těchto okolností mohou být zprávy přijímány vírou bez velkého důkazu a bez rozsáhlého ověření. Kdokoliv chce být úspěšný v šíření propagandy, potřebuje k tomu dvě základní emoce – strach a hněv. Kdo má totiž strach, začíná hledat informace, kde se dá. Strach aktivuje potřebu jistoty. Když je aktivována potřeba jistoty, lidé jsou přitahováni k zjednodušujícím zprávám, které jim ji mohou přinést (např. přistěhovalci jsou odpovědní za všechny společenské neuhy, že jsme dobří a jiní jsou zlí). Takže falešné zprávy vyjadřující jednoduchou jistotu jsou pravděpodobněji, že budou věřeny a přijaty bez větších kontrol. Rádi totiž slyšíme věci, které potvrzují, co si myslíme a co cítíme a co již věříme. To nám dává pocit, že dostáváme informace, které jsou v souladu s tím, co již věříme, nebo co chceme slyšet.

Na dezinformaci je dramatické to, že druhého diskredituje, zobrazuje ho jako nepřítel a vede k demonizaci, která může

podněcovat konflikty. Falešné zprávy tak odhalují přítomnost netolerantních a přecitlivělých postojů a jediným výsledkem je hrozba šíření arogance a nenávisti. Právě k tomu v konečném důsledku vede nepravda.

Cílem dezinformační kampaně je, aby lidé už nevěřili vůbec ničemu. To podlamuje schopnost lidí spolupracovat, zatlačuje je to do jejich soukromých ulit, tak jako to bylo za komunismu, kdy lidé nevěřili nikomu, jen svým nejbližším. Tato strategie není v ničem nová, ale zakládá se na nadčasovém umění války, které bylo písemně popsáno již ve staré Číně před dvěma a půl tisíci lety. Ukazuje, že nejlepší způsob, jak podlomit schopnost obrany protivníka, je podlomit důvěru jeho lidu ve svého vůdce a podlomit schopnost jeho lidu spolupracovat mezi sebou navzájem. Společnost, která se mezi sebou pere navzájem, je ideálně manipulovatelná.

Nejčastěji zmiňovaným státem používajícím tuto taktiku je Rusko, ale rozhodně není osamocené. Ve své době tuto strategii hojně využíval i tzv. Islámský stát, který zaplavoval internet falešnými zprávami cílícími na muslimy. Nejmocnějším nástrojem pro šíření fake news je Facebook, k němuž se každý měsíc přihlašuje 1,8 miliardy lidí. V dnešní době je to největší hnací motor provozu zpravodajských webových stránek ve světě.

Falešné zprávy se nevyhýbají ani křesťanům, mezi nimiž je velmi úspěšná kampaň o prohnílém západu, která popírá vše dobré a pozitivní kolem nás.

Jak se tedy bránit? V první řadě si musí me uvědomit, že žádná dezinformace není neškodná; naopak, důvěra v to, co je falešné, přináší zhoubné důsledky. I jemné překroucení pravdy může mít nebezpečný dopad. Stáváme se obětí zla, které jde od jedné nepravdy k druhé, aby nás okradlo o svobodu srdce.

Nejradikálnějším lékem na virus nepravdivosti je nechat se očistit pravdou. „Pravda vás osvobodí“, napsal evangelista Jan. Osвобоzení se od nepravdivosti a hledání vztahu: ani jedno nemůže chybět, aby naše slova a naše činy byly pravdivé, autentické a věrohodné. Abychom rozlišili pravdu, je třeba hodnotit, co vede ke sdílení a šíření dobra, a co naopak směřuje k izolaci, k rozdělení a kontrapozici. Biblická moudrost praví, že strom poznáme po ovoci. Podívejme se proto na ovoce zpráv, které dobrovolně přijímáme. Vzbuzují v nás rozdělení, zlobu a strach, anebo lásku, porozumění a milosrdenství? Těm prvním se vyhybejme a ty druhé kolem sebe šířme. Protože jenom tak budeme moci šířit Boží království zde na zemi, když se budeme zlu aktivně bránit a dobro aktivně podporovat.

P. Tomáš Vyháněk OMI

Zdroj: Zpravodaj farností Č. Velenice, Dvory n./L., Krabonoš, Rapšach a Suchdol n./L.

č. 3/2018

Opravy kostelů a far na znojemském a vranovském děkanství v roce 2017

I v roce 2017 se díky podpoře Ministerstva kultury ČR, Města Znojma, Jihomoravského kraje, jednotlivých obcí, měst a farností podařilo pokračovat v obnově kostelů a far. Díky této podpoře obnovy, která se stala naší společnou snahou o zkrášlení našich duchovních domovů, se podařilo odstranit havarijní stav či zkrášlit sakrální památky, které jsou neodmyslitelnou součástí panoramatu Znojemska.

Kostel sv. Kříže ve Znojmě – I. etapa opravy krovu a střechy. V roce 2017 byla provedena I. etapa opravy, a to oprava střechy a krovů části presbytáře kostela, a to v rozsahu cca 4/5. Jednalo se o opravu havarijního stavu barokní krovové konstrukce z roku 1665, která byla a je hloubkově napadena dřevokaznými škůdci, hnilobou a dřevokaznou houbou. Napadení je aktivní, na mnoha místech silně progresivní a navíc dochází k celkové destrukci dřevní hmoty v oblastech spojů, což by v případě extrémních klimatických vlivů mohlo vést k destrukci některých částí. Části zděné římsy jsou deformovány a výrazně vykloněny do ulice. Vyměňovány byly pouze dožilé části prvků krovu za tvarovou a hmotovou kopii opracovanou hoblováním, spoje jsou opět čepovány na dřevěné kolíky. Následně byly všechny dřevěné části chemicky ošetřeny bezbarvým prostředkem proti dřevokazným škůdcům. Byla vyměněna pálená střešní krytina a laťování, byla provedena výměna klempířských prvků z pozinkovaného plechu, které jsou strávené, za nové klempířské prvky z měděného plechu. Při opravě bylo provedeno zajištění mohutné zděné římsy, která byla výrazně vykloněna, pomocí ocelových prvků. Při opravě byla provedena částečná výměna dožilého hromosvodu. Celkové náklady činily 1.650.000 Kč. (MK ČR – PZAD 1.000.000 Kč, Město Znojmo 450.000 Kč, Elektrokov a.s. 100.000 Kč, Klášter dominikánů Znojmo 50.000 Kč a farnost).

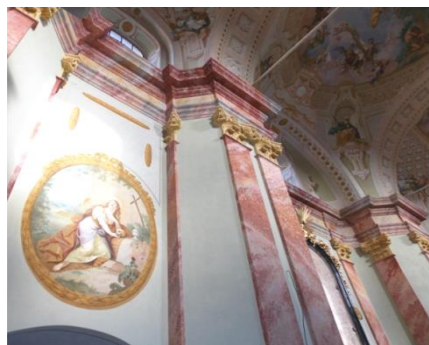
Fara u kostela sv. Mikuláše ve Znojmě – II. etapa opravy střechy: výměna laťování a pálené krytiny, výměna klempířských prvků, oprava historických komínů. Celkové náklady činily 515.000 Kč. (MK ČR – Program regenerace městských památkových rezervací 255.000 Kč, Město Znojmo 52.000 Kč, Jihomoravský kraj 174.000 Kč a farnost 34.000 Kč). Dále proběhla oprava sgrafita fasády na nádvoří.

Kostel sv. Mikuláše ve Znojmě – II. etapa opravy fasády presbytáře vč. restaurátorské obnovy kamenných prvků, a to severní strany. Cílem bylo sjednocení pojetí a výrazu vnějšího pláště presbytáře kostela do novogotické podoby lodi a věže: po postavení lešení bylo provedeno otryskání vápenného nátěru, oprava dožilých omítek vč. provedení novogotického tvarosloví fasády, silikátový nátěr a restaurování kamenných prvků: zpevnění, doplnění, barevná retuš a závěrečné konzervace. Celkové náklady činily 629.000 Kč. (Město Znojmo 550.000 Kč a farnost 79.000 Kč).

Kostel sv. Michala ve Znojmě – restaurování oltářního obrazu archanděla Michaela, který je součástí hlavního oltáře. Celkové náklady činily 229.000 Kč (MK ČR 200.000 Kč a farnost 29.000Kč).

Kostel sv. Jana Nepomuckého v Dyji – IV. etapa restaurování výmalby, uměleckých mramorů a zlacení interiéru a I. etapa restaurování hlavního oltáře (1.137.000 Kč)

Fara v Dyjácovicích – II. etapa opravy střechy vč. výměny krovu (693.000 Kč)

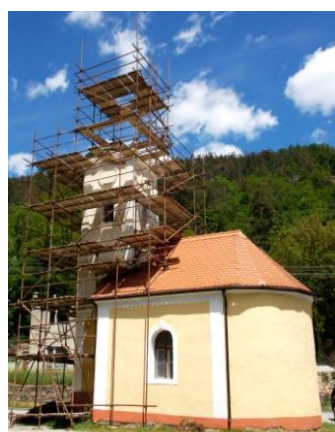
Fara Mikulovice – I. etapa opravy střechy a krovu (967.000 Kč)

Fara Božice – I. etapa opravy střechy a krovu (867.000 Kč)

Kostel sv. Jiří v Lubnici – II. etapa opravy střechy a krovu (384.000 Kč)

Kaple sv. Heleny ve Vranově nad Dyjí – oprava střechy a fasády věže

Kostel Nanebevzetí P. Marie v Tasovicích – I. etapa opravy střechy věže vč. výměny krokové konstrukce (1.462.000 Kč)

Kostel sv. Jiří ve Strachotících – II. etapa opravy fasády (302.000 Kč)

Fara ve Vranově n. Dyjí – oprava střechy a fasády

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Hevlíně – III. etapa opravy střechy kostela (319.000 Kč)

Opravy dalších památek:

- * restaurování varhan v kostele sv. Josefa v Jevišovicích
- * restaurování varhan v kostele sv. Jiří ve Štítarech
- * oprava fasády kaple sv. Stanislava ve Vranovské Vsi
- * oprava fasády věže kaple ve Vracovicích
- * odvodnění kostela Nanebevzetí P. Marie v Hevlíně a další

Celkové náklady oprav kostelů a far na znojemském a vranovském děkanství v roce 2017 činily 11.608.000 Kč, z toho bylo uhrazeno 10.169.000 Kč z neuvěřitelných 42 dotací a zbylých 1.439.000 Kč farnostmi a dary.

Pro zajímavost uvádím i strukturu získaných dotací a příspěvků: Ministerstvo kultury ČR 5.708.000 Kč (13 dotací), Jihomoravský kraj 1.674.000 Kč (9 dotací), obce a města 2.042.000 Kč (12 dotací) a příspěvky Biskupství brněnského 45.000 Kč (4 příspěvky) a Dominikánského kláštera Znojmo 50.000 Kč (1 příspěvek) a jiné 650.000 Kč (3 příspěvky).

*Pavel Vlček, manažer stavebních investic
Biskupství brněnského*

Kostel sv. Jiljí v Lukově – II. etapa opravy střechy a krovu (248.000 Kč)

Kostel Zasnoubení Panny Marie v Mackovicích – II. etapa opravy střechy (274.000 Kč)

Pozn. redakce: Fara ve Vranově nad Dyjí aktuálně soutěží spolu s dalšími devíti památkami v soutěži „Nejlépe opravená kulturní památka Jihomoravského kraje v roce 2017“. Více informací na: www.kr-jihomoravsky.cz/pamatky/index.php

Od ministrování až za zdi znojemské věznice

Jak vzpomínáš na své dětství ve farnosti sv. Kříže?

Děkuji za hezkou otázku a velmi lehce najdu odpověď. Na svoje dětství vzpomínám často a rád. Bylo plné zážitků a veselých příhod. Byl jsem živé dítě a občas ke mně patřil i nějaký ten průšvih. Měl jsem to štěstí, že jsem poznal dominikány – generaci P. Frka, Fr. Theofila, P. Masiaka a dalších, kteří byli ve farnosti sv. Kříže. O povolení ministrovat jsme žádali P. Frka, který však záhy vážně onemocněl a přestěhoval se na Moravec.

Ministrovat jsem začal za kaplana P. Cirkleho. Ve farnosti jsme vůbec měli štěstí na velmi šikovné kaplany, záměrně je nebudu jmenovat, poněvadž by to byl moc dlouhý seznam. Mohu ale říci, že ovlivnili můj život.

Také osoba faráře P. Králíka pro mě byla důležitá, byl to svérázný muž s lehce kontroverzní minulostí. Podstatné bylo, že měl rád lidi. Nás ministranty až rozmazloval. Pořád si myslím, že se svých lidí zastal, když ještě měli komunisti své církevní tajemníky. Státní bezpečnost se o nás ministranty zajímala, ale pak to najednou utichlo. Jako kluk jsem si přál, aby mě jednou zavřeli za to, že jsme věřící.

Jak šel čas, tak jsme jako ministranti od sv. Kříže začali jezdit na chaloupky. Bylo nás hodně. Často vzpomínám na svoje cestování po republice se salesiány. P. Karel Herbst, zakladatel chaloupek, nám moc pomohl a zkušenosti z prázdninových akcí nás v budoucnu inspirovaly, když jsme začali organizovat ministrantské schůzky.

Bohužel, fara sv. Kříže pro nás byla zavřená, a tak jsme dostali možnost azylu na faře sv. Mikuláše. No vidíte, a v současné době se vlastně tyto dvě farnosti propojily.

Spolu s dalšími ses začal věnovat ministrantům, jak to celé začalo?

Jak jsem již zmínil, základní formaci jsme dostali na chaloupkách pořádaných salesiány. Pak už to šlo samo, pár starších minis-

trantů se domluvilo a začali jsme se scházet, vždy v pátek na faře u sv. Mikuláše. V této činnosti nás podporovali kaplani od sv. Kříže a P. Pavel Kopecký, který sloužil na faře sv. Mikuláše. Díky jeho velkorysosti jsme měli klubovnu. Občas jsme udělali nějaký výlet, v létě jsme jeli s kluky na chaloupky. Setkání se salesiány nás vždy obohatalo a my pak lépe sestavovali program.

Po revoluci v roce 1989 se fara sv. Kříže otevřela lidem i ministrantům, a to díky příchodu dominikánů do Znojma. Krásná doba P. Kryštofa, P. Ambrože a dalších.

S příchodem dominikánů zažila naše farnost renesanci. Farní život se více rozvíjel. Ale to už jsem odcházel na „civilku“ k salesiánům.

Šest let jsi byl u salesiánů v Ostravě. Jak ty roky hodnotíš a proč ses nakonec rozhodl odejít?

Abych to upřesnil, byl jsem salesián s časnými sliby. Věčné sliby jsem nesložil. Nebyl jsem si jistý, že bych dodržel slib poslušnosti, chudoby a čistoty. Se všemi třemi jsem měl problém.

Ale salesiánská práce mě fascinovala a líbí se mi dodnes. Smyslem této práce je pracovat pro ty, kteří jsou na okraji společnosti. Dle hesla Dona Bosca: „Dej mi duše a ostatní si vezmi.“

Spolu se salesiány ses věnoval sociálně vyloučeným skupinám lidí. Jak to vypadalo konkrétně?

Aktivně jsem působil v nízkoprahovém středisku pro zejména romskou mládež. Cílem bylo předejít kriminalitě mezi Romy a samozřejmě snaha ukázat jim, že je má Bůh rád, i když jim ostatní lidé moc nerozumí. Těžká práce, ale přinášela mi radost. Teď v této práci pokračuji za zdmi znojemské věznice.

Na co z té doby rád vzpomínáš?

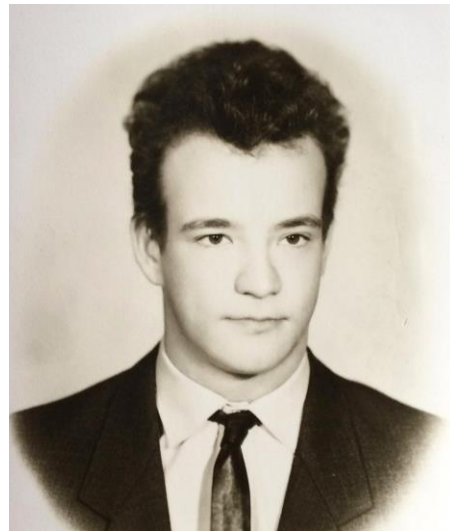
Mám na tuto dobu hodně vzpomínek. Velmi silný zážitek byla cykloput' do Turína. Projeli jsme Rakousko a severní Itálii. Za měsíc jsme najezdili 4000 km. Některé etapy kolem Milána měly 180 km za den. Fakt parádní.

Kdo nezažije práci v romském ghettu, nepochopí. Je toho hodně, ale není čas vzpomínat.

Hodně jsi cestoval. Kde všude jsi byl?

Od mala po České republice, po listopadu 89 i po Evropě. Evropa je krásná. Je důležité ji

poznat, abychom si lépe rozuměli v rámci EU. Byl jsem i v Americe, také hezká zkušenost, ale ještě více mě zaujala Jižní Amerika.

V období studia.

Rozhodl ses pro práci ve věznici. Co tě k tomu vedlo?

Jednoduchá odpověď – lidé z okraje společnosti, kteří často končí ve vězení. Myslím si, že jim rozumím, proto jim pomáhám i tam.

V čem tvá práce spočívá?

Nemohu být příliš konkrétní, od toho je tisková mluvčí věznice:-), ale jsem členem Vězeňské duchovenské péče a její snaha je poskytnout vězněným osobám duchovní podporu a zprostředkovat kontakt s duchovními.

Pracuješ s lidmi, kterým se jiní rádi vyhnou nebo dělají, že je nevidí. Kde bereš sílu pro svou práci?

Nevnímám to jako práci, ale jako poslání, a proto se snažím čerpat z evangelia. Také si rád něco přečtu, dobrý relax je i venčení psa.

Jak se v prostředí věznice může projevit Vladimír Finda jako křesťan? Daří se ti v těchto lidech vidět Krista?

Těžká otázka a nejsem schopen ji objektivně odpovědět, to by měli říct lidé z mého okolí. Snažím se pracovat a to pokud možno dobře, ale to víš, každý máme své limity.

ptala se Eliška Juráková

Ministranti od Sv. Kříže s kaplanem Stanislavem Tvarůžkem asi na začátku roku 1990. Malý Láďa stojí zcela vlevo. | foto archiv rodiny Findovy

Vladimír Finda se narodil ve Znojmě, studoval na Střední zemědělské škole ve Znojmě a na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity (obor Etopedie). V současnosti pracuje jako vychovatel – terapeut ve Věznici Znojmo.

Stalo se – krátce

Duchovní obnova se zaměřila na lásku vtělenou a ukřižovanou

V sobotu 24. února se uskutečnila v sále dominikánského kláštera jednodenní duchovní obnova pro ženy pod vedením dominikána otce Damiána Škody. Tématem přednášek byla „Ježíšova láska vtělená a ukřižovaná“. Mnozí se totiž domnívají, že Kristův kříž začíná v Getsemanské zahradě, ale on začal už při Ježíšově vtělení... Kříž je velké tajemství Ježíšovi lásky a je dobré často o něm rozjímat. Vede nás to k hlubšímu vztahu s Bohem a otevření se jeho pravdě. Je těžké kříž pochopit, lze jej však přijmout, neboť Ježíše na kříži nedrží hřeby, ale láska ke každému člověku. Nikdo z této Ježíšovy lásky není vyňat. Při každém našem pádu máme oči upřít na Ježíše, on léčí naše rány a pomůže nám zase vstát. Naše životní kříže neodstraníme, ale můžeme je obejmout s láskou, která jim dává hodnotu Ježíšova utrpení. Svätý Jan od Kříže říká: „Koho miluješ, v toho se přetváříš.“ Ať Ukřižovaná láska tedy přetvoří naše kamenná srdce v srdce milující... Matkou a učitelkou na naší duchovní cestě je Maria, která nás učí kontemplovat Ježíše. K tomu je ale nutná touha po Kristu, ztišit se, mlčet a naslouchat...

Po odpolední přednášce se konala hodina adorace. Během dne byla možnost přijmout svátost pokání, nebo požádat někoho z přítomných kněží o duchovní rozhovor. Na závěr všichni zúčastnění poděkovali za přijaté milosti při mši svaté.

Marie Lazárková

Počátky vinařství na Moravě

V postní době proběhlo na faře u Sv. Mikuláše několik přednášek na nejruznější témata. V neděli 4. března zřejmě pěkné počasí lákalo spíše k procházce a tak, ačkoli téma bylo nanejvýš zajímavé, se nás v přednáškovém sále sešlo nemnoho. Historik Mgr. Martin Markel, Ph.D. z Historického ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně účastníky seznámil s počátky vinařství na jižní Moravě. Dozvěděli jsme se například, že vinná réva se v časech Římské říše pěstovala pouze na jih od Dunaje a její přítomnost na Moravě je jistě doložena až v období Velké Moravy, kdy její pěstování bylo spojeno s potřebou vína pro liturgii. Pěstování révy na našem území je tedy jakýmsi vedlejším produktem šíření křesťanství. A to se na naše území stejně jako pěstování révy šířilo na začátku z oblastí Rakouska a Bavorska.

Asi nepřekvapí, že to byly kláštery, které v počátcích pěstování révy hrály významnou roli. Právě ony povýšily její pěstování na ekonomický obor. První písemná zmínka o vinicích u nás pochází z 10. století a týká se vinice Břevnovského kláštera. Na

Znojmsku se s první zmínkou setkáváme v roce 1201 a týká se desátek z vinic v Hnanicích pro Loucký klášter. Z německých zemí k nám také dorazilo tzv. horentské právo (bergrecht), které se např. uplatňovalo v obcích Vrbovec, Havraníky a Popice. Že se vinařství na Znojmsku stalo důležitým ekonomickým odvětvím, dokazují i časté spory vedené mimo jiné mezi městem Znojmem a klášterem Loukou. Není jisté bez zajímavosti, že vinařství se stalo natolik důležitým, že v období válek se v čase vinobraní uzavíralo příměří, aby bylo možné víno sklídit a zpracovat.

Ondřej Lazárek

Personální změny

Na začátku března byl R.D. Miroslav Parajka přeložen do Střelic u Brna jako duchovní správce sester dominikánek. Ve Znojmě působil od 1. 4. 2016 jako kaplan ve farnostech Sv. Mikuláše a Sv. Kříže a rovněž vypomáhal v okolí Znojma.

Nový přírůstek na Farním hřišti

Začátkem března přivítali v rodině PaKlíků, tvůrců Fařistě našeho časopisu, novou posilu. (Která tedy zatím spíše než pomáhá, pomoc vyžaduje.) Oznámení narození již třetí ratolesti do redakce dorazilo ve formě následující řkanky:

*Bůh nadepsal nový sVitek,
vykvetl nám z Květky kVítek.
Chvalte Pána! Chci Ho slaVít,
k zapíjení víno staVít.
Ať je to dítě BohuVité,
jak budeme mu říkat, Víte :-)
Blahopřejeme!*

(red)

Železný poutník je silný zážitek

Již po 21. se konalo z pátku 16.3. na sobotu 17.3. noční postní pěší putování ze Svatého Kopečku u Olomouce na Svatý Hostýn, které začalo v 18 hod. mši sv. v zaplněné svatokopecské Bazilice Navštívení P. Marie a zakončeno bylo mši sv. v 7.15 v Bazilice Nanebevzetí P. Marie na Svatém Hostýně. "Železného poutníka" se i přes nepříznivou předpověď počasí zúčastnilo přes 400 nadšenců a jen asi čtvrtina nedošla do cíle pouze po svých a využila doprovodné vozidlo. Nepršelo, nesněžilo, mírný mrazík zpevnil blátivé cesty, jen severní vítr byl po půlnoci občas trochu krutý a povídání ve skupinkách, které byly z okolí Olomouce i z nejruznějších míst naší republiky, se měnilo v modlitby, hlavně ke konci putování. Příjemné bylo půlnoční pohoštění (káva, čaj, buchty i chleba se sádlem) od místních obyvatel v Prosenicích. Ze Znojma se vydalo s otcem Marianem autobusem 40 poutníků, další autobus poutníků byl vypraven

z Brna, z Hradce Králové a poprvé přijel i ze Slovenska. Do Znojma jsme se vrátili v 11 hod. trochu unavení, ale spokojení. Byl to (jako vždy) silný zážitek.

Dagmar Svobodová

Děvčata, přidejte se!

V březnovém čísle ŽFZ si se zájmem čtu informaci o chystaném spolku pro dívky: věk 6 – 14 let, první setkání 17.3. od 15,30 hod na faře u sv. Kříže. Hurá, konečně je to tady! Setkání přesně pro moje dcery.

Volá kamarádka. Zrovna to četla a nápad se jí moc líbí. Její dcera se také zúčastní. Paráda, Bohu díky!

Radost vystřídají obavy. Jen aby bylo pro ty naše holky ještě místo. Snad nebude vadit, že nejsme od sv. Kříže ani od sv. Mikuláše. Občas tam chodíme na nedělní mši, když nestíháme tu v naší farnosti, a vím, že malými dětmi se to v obou kostelech jen hemží. No, nějak to dopadne.

Je sobota 17. 3. krátce před 18 hodinou. Faru opouští organizační tým (sestra Timotea a Majka Ševčíková) a malá děvčata. Všechny dívky usměvavé, spokojené, vyprávějí, že se jim setkání moc líbilo a příště chtějí jít určitě znovu. A já zůstávám nevěříčně stát v údivu nad tím, že tam z celého Znojma přišly celkem čtyři.

maminka Věra

Scholíčka našla svůj název: SouHlázky

Možná jste postřehli informaci, že bychom rádi utvořili těleso našich nejmladších zpěváků. Těleso opravdu vzniklo a už několikrát zazpívalo při mši svaté u Kříže. Začali jsme pozvolna, pomalu rozšiřujeme svůj repertoár a už se jmenujeme SouHlázky. Zkoušky přesouváme na pátek 16 h na faru u Kříže. Třeba se tak přidají ještě další děti. Jak probíhá zkouška? Začínáme rozezpíváním, ale hrajeme si u toho na zvířátka, jezdíme vláčkem, zhudebnujeme básničky a říkadla, nebo ba naopak známé písničky přetextováváme, a tak putujeme tóninami výš a níž. Někdy použijeme na rozezpívání část písničky, kterou se plánujeme naučit a máme tak půl práce hotovo. Text se učíme opakováním a pomáháme si ukazováním. Zvládnou to tedy i menší děti. Je fajn, když si to s dětmi pak zopakujeme doma, aspoň nám zůstane text v paměti. Po půlhodině máme většinou hotovo, protože pozornost dětí je omezena. Tak si zablbneme nebo dáme nějakou vypalovačku na závěr a těšíme se na to, až zazpíváme při mši svaté. Čeká nás také první velké vystoupení v rámci Velikonočního koncertu 8.4.2018 u sv. Kříže. Máte-li doma talent a chtěl by se přidat, těšíme se na něj!

Gabča Lazárková a Dominik Bláha

Plánuješ prázdniny? Můžeš se přidat na Eurocamp

V létě roku 2003 jsem se společně s eucharistiánem Milošem Chrástem a dalšími kamarády z České republiky poprvé vydala na Eurocamp. O tom, co to je a o čem to je, jsem se dověděla právě od Miloše, který byl můj kamarád z mé rodné farnosti a tou dobou už vyšel z kněžského semináře a jeho srdce ho táhlo k eucharistii. Dal se k eucharistiánům, kteří každoročně pořádají prázdninový týden pro mládež mezi 18 a 30 lety z celé Evropy. Jediné, co je podmínkou, je umět se dorozumět alespoň jedním světovým jazykem. Říkala jsem si, že to

zkusím, protože jsem měla v oblíbě studium cizích jazyků a tam se mi skýtala příležitost to vyzkoušet v praxi. V rámci jednoho týdne eucharistiáni vedou program na nějaké duchovní téma, pomáhají mladým se ztížit v setkání s Bohem v eucharistii a hledat a nacházet sebe sama. Nuda to rozhodně není. Hrají se různé hry, bývá organizovaný společný zábavný program, ale také máš volný čas, ve kterém poznáváš mladé lidi z různých zemí. Animátoři jsou eucharistiáni, kteří nezkaží žádnou legraci, dokážou naslouchat a pochopit. Eurocamp jsem

navštívila pak ještě mnohokrát. Vždycky jsem si odsud odvezla spoustu krásných přátelství, mnohá trvají dodnes, pokročila o krůček dále v mém osobním setkávání s Bohem a naučila se spoustu karetních her. Letošní setkání se koná od 29.7.2018 do 5.8.2018 v belgickém městě Thy-Le-Chateau. Kdyby chtěl někdo vědět více, ráda popovídám nebo můžete rovnou kontaktovat P. Miloše Chrásta SSS: miloslav.chrast@gmail.com

Gabriela Lazárková

Zeptali jsme se našich dětí

1. Proč se postíme?

2. Proč je Zelený čtvrtek zelený a Bílá sobota bílá?

3. Co je to Velká Noc?

MARTA, 6 let

1. Co je to půst?
2. Zelený čtvrtek je zelený kvůli tomu, že se jí špenát. Bílá sobota je bílá kvůli bílému oblečení, co si bereme do kostela?
3. Velká noc je, když můžu dlouho zůstat vzhůru!

KÁŤA, 5 let

1. Teď je masopust, protože prvně se tolik napapáme a pak musíme držet dietu, at' jsme hubenější.
2. Něco mi to připomíná, ale nic mě nenapadá.
3. Já si myslím, že tam nejde vidět.

KLÁRKA, 8 let

1. Abychom si víc vážili jídla.
2. Zelený čtvrtek je asi proto, že kluci mají zelené pomlázky. Asi je v tu dobu hodně trávy. Jinak nevím.
3. Velká noc je něčím zvláštní, stalo se něco, co lidi překvapilo, něco, co se stalo jenom jednou. Asi něco s Ježíšem, že se narodil.

ALŽBĚTKA, 7 let

1. Musíme to chvíli vydržet bez masa, protože budou Velikonoce a namrskají nám zadky.
2. Protože Pán Ježíš dal na talíř chleba a víno a protože se na Bílou sobotu zapalují svíčky.
3. Když se na černý ubrus dávají kamínky ve tvaru kříže.

KRISTÝNKA, 7 let

1. Protože Ježíš vstal z mrtvých a umřel za nás.
2. Nevím, vůbec nevím.
3. Že se něco stane, Ježíš vyjde do nebe.

JAKUB, 10 let

1. Půst – nejíme maso.
2. Zelený čtvrtek – poslední večeře, Bílá sobota – sundání Ježíše s kříže. Jinak nevím.
3. Asi se stalo něco velkého v noci.

FRANTIŠEK, 10 let

1. Držíme půst kvůli úmrtí Pána Ježíše.
2. Zelený čtvrtek – poslední večeře. Ty barvy to nevím.
3. To je, když jsme dlouho vzhůru.

ptala se Eliška Juráková

FA^{rní}ŘIŠTĚ

Milí fařišťáci!

S probouzejícím se jarem můžeme kolem sebe vidět nejen spoustu rašících rostlin, ale i nezbedných zvířat. Jedenáct jsme jich ukryli do následujících rébusů. Poznáte které?

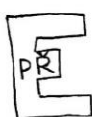
ME 1+1D

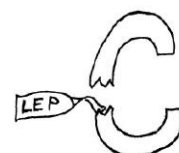
eye - 1.0 + ZA

M₁M₂M₃T=K

U ← Ř E

chicken + PLK.

Vaši PaKlíci

Kalendář – duben 2018

- 1.4. Ne **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ – mše sv.** jako v neděli, dopoledne se svěcením pokrmů, (u Sv. Kříže a Sv. Mikuláše sbírka na opravy kostelů), v 16h mše sv. v Popicích
- 2.4. Po **Velikonoční pondělí – mše sv.** jako na Boží hod Velikonoční, v Popicích a v Šatově mše sv. nebude
- 6.4. Pá **první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže** od 15 h, mše sv. v 17 h
- 7.4. So **měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 18 h, v 17.30 h novokněžské požeňání (minorita P. Vladimír Hubalovský z Jihlavy), autobus ze Znojma v 17 h
- POCHOD PRO ŽIVOT** v Praze. Pravidelně tam jezdíme farní dodávkou s dětmi. Kdyby se chtěl někdo přidat, ať se ozve: tel. 731 402 652 – P. Jindřich Čoupek
- 8.4. Ne **neděle Božího milosrdenství, Rodinná pout na Vranov u Brna** (více informací na www.crsp.cz)
- VELIKONOČNÍ KONCERT** u Sv. Kříže v 15.30 h (chrámový sbor, orchestr, Minima a Mosty)
- Svátost nemocných** při mši sv. v 10.30 ve Znojmě Hradišti
- 9.4. Po **slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ** (přesunuto z 25.3. – Ježíšek bude letos nedonošený), mše sv. u Sv. Jana Kř. v 8 h, u Sv. Kříže v 18 h
- 12.4. Čt **setkání seniorů KLAS: Návštěva výstav ve Znojmě – Výstava akademického sochaře Zd. Maixnera a Výstava prací žáků ZUŠ**, sraz v 9.00 před farou u dominikánů
- 13.4. Pá **při mši sv. v 17 h u sv. Kříže účinkuje Pěvecké sdružení Martinů z Třince**, po mši sv. 30 min. koncert
- 14.4. So **SETKÁNÍ KLUKŮ, SETKÁNÍ HOLEK** na faře u Sv. Kříže od 15.30 do 18 h, bude probíhat pravidelně každou druhou sobotu v měsíci
- 15.4. Ne **mimořádná sbírka na repatriaci křesťanských migrantů z Palestiny, Sýrie a Iráku**
- měsíční modlitba v popické kapli** v 15 h
- 20.4. Pá **mše sv. pro děti** v 17 h u sv. Kříže
- 26.4. Čt **setkání seniorů KLAS: Jevišovice – Prohlídka starého hradu a okolí**, odjezd autobusem č. 814 v 9.02 hod. z autobusového nádraží ve Znojmě, odjezd autobusu č. 814 z Jevišovic ve 12.19 h nebo ve 14.19 h
- Úsměvy 2018 – 5. ročník setkání lidí s postižením i bez něj ve znojemské sportovní hale (F.J. Curie)** od 9 do 13 h. Letos na téma ZPÁTKY DO MINULOSTI: Budeme cestovat časem od doby ledové až po současnost. Večer Zumba a další cvičení od 18 do 20 h. Výtěžek ze cvičení je určen na svozovou službu uživatelů Denního stacionáře sv. Damiána. Zve Charita Znojmo.
- 29.4. Ne **poutní mše sv. ke cti patrona farnosti sv. Zikmunda** v 15 h v Popicích
- 1.5. Út **svátek sv. Josefa Dělníka – mše sv.** jako ve všední den
- Automobilová pouť na Kalvárii v Jaroměřicích u Jevíčka:** podrobnosti P. Jindřich Čoupek (tel. 731 402 652)
- 4.5. Pá **první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže** od 15 h, mše sv. v 17 h
- 5.5. **pouť ministrantů brněnské diecéze** ve Vranově u Brna

5.5. **měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 18 h, autobus ze Znojma So v 17 h

NOC KOSTELŮ – v pátek 25.5., program ve znojemských kostelích pro děti i dospělé od 18 do 22 h (bude upřesněno v dalším čísle)

MINISTRANTSKÝ TÁBOR pro všechny kluky tentokrát proběhne 29.7 – 4.8.2018 v Uhřínově na Vysočině. Letos s námi pojede náš znojemský kaplan Ladislav Bublán. Cena tábora 700 Kč. Přihlášky na: mikulas.masek@gmail.com nebo na tel. číslo 603 821 523. Veškeré dotazy směřovat stejně.

FARNÍ KAVÁRNA S NÁSLEDNOU KATECHEZÍ

Každou neděli u Sv. Kříže po ranní mši sv. (cca od 9 do 10 h)

Májové pobožnosti u sv. Kříže ve všední dny před ranní i večerní mši sv. růženec a po mši sv. zpívané litanie.

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Adorace** – každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Setkání katechumenů** každou neděli v 9 h v sále u Sv. Kříže, opakování ve čtvrtek v 17 h u Sv. Mikuláše | **Setkání dětíček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce; každé úterý v 18 h v přímětické hřbitovní kapli | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | jednou za 14 dní v neděli v 19 h na faře v Příměticích – rozjímání nad Písmem | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky schůly** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj – tel.: kněz 736 523 600, služba 723 816 468), ve Staré nemocnici možnost návštěvy nedělní mše sv. u Sv. Alžběty v 11 h po domluvě s doprovodem dobrovolnice p. Bauerové (tel. 737 802 498)

KOSTELNÍ HUMOR

Za panem farářem přijde paní a ptá se, zda by její zesnulý pesek mohl mít pohřeb v kostele. Farář to striktně odmítne: „Zvířata nemají duši, takže by to nešlo.“ Paní se nenechá odbyt a nabízí, že by přispěla významnou částkou na kostel. „Ale to jste měla říct hned, že pesek byl věřící“, odvětil pan farář.

Požeňané a radostné Velikonoce přeje všem čtenářům redakce

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 4/2018 vyšlo 29/03/2018 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.